

rozhodnutím mohla ve svých právech přímo býti dotčena, a nelze seznati, že by, domáhajíc se toho, aby byla ustanovena podpůrcem, uplatňovala právní zájem, by soud učinil rozhodnutí. (§ 6 zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 Sb. z. a n.)

V té příčině může býti spolehlivým znakem jedině hmotně-právní poměr určité osoby k tomu, co jest předmětem nesporného řízení, jehož výsledkem mohou býti její vlastní zájmy dotčeny. V tom směru však stěžovatelka nemůže nic uvést na odůvodněnou svého návrhu. Není-li pak účastníci ve smyslu § 6 zák. čís. 100/1931 Sb. z. a n., není podle § 37 téhož zákona oprávněna k rekursu.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ze dne 10. března 1933 č. j. R I 160/33/1. Dr. Jar. Koutník.

Odškodné za úraz úpadce nepatří do jeho konkursní podstaty.

Úpadce F. N. utrpěl při výkonu svého povolání úraz pravého oka; pojištěn byl na úraz u pojišťovny Dunaj, která složila pro úpadce u soudu odškodné 14.700 Kč.

Konk. komisař zamítl návrh úpadcův na vyloučení této hotovosti z konk. podstaty s tím odůvodněním, že zde neběží o kapitalisovanou rentu, která by podle § 291—2 ex. ř. exekuci nepodléhala a tudíž do konkursní podstaty nenáležela, poněvadž úpadce podle pojišťovacích podmínek neměl vůbec proti pojišťovně nároku na rentu, nýbrž jen nárok na jednorázové vyplacení pojistné sumy, s kterou mohl podle libosti nakládati a která tudíž podléhala beze všeho exekučním zásahům věřitelů.

Rekursní soud změnil usnesení to a vyřkl, že uvedená částka se z konkursní podstaty vylučuje. Zaujal pak stanovisko, že nerozhoduje pouhý název, nýbrž účel, pro který byla pojistná suma poškozenému vyplacena a tou jest náhrada úbytku výdělkové schopnosti způsobeného úrazem. Rekursní soud dovolal se analogie odbytného za alimenty a rozhodnutí víd. nejv. soudu ze dne 9. VI. 1912 R VII 105/12 Z. Bl. 324/13 a rozhodnutí č. 8278 sb. n. s.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu a obnovil usnesení konk. komisaře z těchto důvodů:

V souzeném případě neměl úpadce z pojišťovací smlouvy nárok na vyplacení renty, nýbrž nárok na vyplacení kapitálu. Pojišťovnou složenou částku nelze považovati za kapitalisovaný důchod, neboť podle pojišťovací smlouvy neměl úpadce pojištěný důchod, nýbrž kapitál. Předpis druhého odst. § 291 ex. ř. jest předpis, omezující zásah věřitelů na jmění dlužníkovu, vydaný v zájmu soukromém i veřejném a nemůže se analogií rozšiřovati nad zákonnou hranici. (Srovn. Gl. Ung., nová řada, č. 2139.)

Rozhodnutí č. 8278 sb. n. s., jehož se rekursní soud dovolává, má jiný právní a skutkový základ, v něm šlo o případ, že výživné, k němuž byl nemanželský otec odsouzen, bylo složeno najednou předem u poručenského soudu způsobem zajišťujícím, že nebude odňato svému účelu.

Oprávněnému dovolacímu rekursu bylo vyhověno.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 8. října 1932, č. j. Rv II 374/32. J. Valeček.

V konkursním řízení není mimořádný revisní rekurs přípustný.

Rekursní soud rekursu nevyhověl, nejvyšší soud dovolací rekurs odmítl.

O d ů v o d n ě n í: Dovolací rekurs napadá rozhodnutí soudu druhé stolice, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu prvního, a jest proto podle § 528 c. ř. s. a podle § 188 konk. ř. čís. 64/1931 a § 70 vyrov. ř. čís. 64/1931 nepřipustný.

K jeho vývodům se podotýká, že se v bodu druhém § 192 konk. ř. čís. 64/1931 sice praví, že, pokud není ustanoveno jinak, lze rozhodnutím vrchního soudu odporovati dovolacím rekursům k nejv. soudu. Z toho však nelze odvozovati, že přípustný jest i mimořádný revisní rekurs, neboť o mimořádném revisním rekursu se ustanovení ono vůbec nezmiňuje, a platí proto i tu předpis § 528 c. ř. s., jenž nedopouští mimořádný revisní rekurs.

K tomu se podotýká, že konkursní řád čís. 337/1914 uvedl v § 176 (2), jemuž odpovídá § 192 (2) konk. ř. čís. 64/1931, výslovně § 528 c. ř. s., neuváděje § 527 c. ř. s., což vyvolalo pochybnosti o tom, zda v konkursním řízení platí i § 527 c. ř. s., a že tato pochybnost byla odstraněna tím, že v § 192 (2) konk. ř. čís. 64/1931 byl § 528 c. ř. s. vynechán a tím byl text, jak uvádí zpráva ústavně-právního výboru senátu pro jasnost nově upraven.

Bylo proto dovolací rekurs jako nepřipustný odmítnouti.

Rozhodnutí nejvyš. soudu ze dne 20. ledna 1932, R II 538/32. Karel Jelínek.

Usnesení o útratách podle § 390 tr. ř. stává se účinným buď ústním prohlášením nebo doručením prvopisu nebo písemného vyhotovení (§ 77 tr. ř.).

Okresní soud trestní v P. rozsudkem z 1. října 1931, č. j. T X 472/29-25, zprostil podle § 259 čís. 2 tr. ř. A. K. z přestupku proti bezpečnosti cti podle § 448 tr. z.

Zároveň prohlášeno usnesení, že se ukládá soukromým žalobcům, aby nahradili podle § 390 tr. ř. náklady trestního řízení